

Institute Economic Review. 2018. Vol. 245. URL:
<https://doi.org/10.1177/002795011824500103>

4. Pashak, Y., Civcir I. and Ozdeser, H. (2019), Explaining Nigeria's economic growth: balance of payments constrained growth approach with external and internal imbalances. *South African Journal of Economics*, vol. 87, is. 3, pp. 376 – 413. URL:
<https://doi.org/10.1111/saje.12216>

Фісуненко Надія Олександрівна,

кандидат економічних наук,
доцент кафедри аналітичної економіки та менеджменту ФСПОУ
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Бондаренко Владислав Сергійович,

здобувач 3 курсу спеціальності «Менеджмент»
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Киселюк Антон,

здобувач 3 курсу спеціальності «Менеджмент»
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ СТРУКТУРИ ТА ІНФРАСТРУКТУРИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Економіка будь-якої країни є складною системою – сукупністю елементів та підсистем, між якими існує тісний взаємозв'язок, склад та співвідношення цих елементів, а також взаємозв'язки між ними становлять структуру економіки.

Національна економіка має складну зовнішню (загальну) й внутрішню (функціональну) макро- й мікроекономічну структуру, яка формально є динамічною взаємодією окремих сегментів ринку (ресурсів, продуктів, грошей, інвестицій) та їхніх елементів (попиту й пропозиції, цін і витрат, доходів і видатків) і формально може бути інтерпретована через низку функціональних макроекономічних і мікроекономічних пропорцій (між сукупним попитом і сукупною пропозицією, продуктивністю праці й зарплатою, інвестиціями й заощадженнями, експортом та імпортом продукції).

До специфічних факторів розвитку та функціонування національної економіки слід віднести чинники природно-кліматичного, економіко-географічного, технічного, соціокультурного характеру, вони зазвичай, відрізняються стійкістю, довготривалістю і не схильністю до швидких змін.

Національна економіка пов'язана з якою-небудь формою господарства, формацією або ступенем індустріального розвитку, вона може відображати різні шаблі суспільства, надаючи їм національну своєрідність.

В національній економіці виокремлюють такі основні види інфраструктури: виробнича; соціальна; ринкова [3].

Виробнича інфраструктура - це сукупність одиниць національної економіки, основною метою функціонування яких є забезпечення нормального функціонування виробничого процесу. Наприклад, вантажоперевезення, тонажного судоперевезення і т. д.

Соціальна інфраструктура - це сукупність одиниць національної економіки, функціонування яких пов'язано із забезпеченням нормальної життєдіяльності населення і людини.

Ринкова інфраструктура – це сукупність галузей, підгалузей, видів економічної діяльності, які забезпечують нормальне функціонування національного господарства.

Національний ринок – це сукупність економічних відносин між економічними суб'єктами в межах окремої країни з приводу купівлі-продажу товарів, факторів виробництва та фінансових активів.

Елементи ринкової інфраструктури – фактично посередники між виробниками і споживачами як двома основними суб'єктами ринку, що забезпечують швидкий та безперебійний рух товарів і послуг від підприємств до кінцевих споживачів [1].

До функцій ринкової інфраструктури входять: зниження ризику в бізнесі; прискорення обороту продуктів і ресурсів; наближення товарів і послуг до покупців; розвиток підприємств шляхом випуску та розміщення цінних паперів; збільшення кількості робочих місць; підвищення професійного рівня

працівників

Сучасна інфраструктура України відрізняється своєю нерозвиненістю і низькою інвестиційною привабливістю, на це положення впливає низька купівельна спроможність населення і перекіс національної економіки у бік експорту сировини [6].

Науково-технічний прогрес та еволюційне зростання продуктивних сил суспільства знаменує перехід виробництва на більш високу сходинку економічного розвитку.

У сучасних умовах врівноваження екосистеми «природа (навколишнє середовище) – людина – наука – техніка» стає необхідною умовою для забезпечення зростання продуктивних сил суспільства [4].

Людина, її знання та творчий, інтелектуальний потенціал у поєднанні з інтенсивним розвитком науки стають рушійною силою інтенсифікації інноваційного виробництва в економіці знань.

Впровадження основ ринкової економіки поставило у низку ключових для України питання трансформації інфраструктури, її переходу на ринкові рейки.

Сучасну ефективну ринкову інфраструктуру складають такі інституціональні структури, в яких оптимальним є поєднання гнучкості, адаптивності та продуктивності [2].

Національна економічна діяльність здійснюється одночасно великою кількістю об'єктів, мотиви поведінки яких обумовлені, з одного боку розмаїттям інтересів і потреб, а з другого боку різноманітністю засобів і методів, за допомогою яких вони ці інтереси та потреби реалізують, а також різними можливостями доступу до необхідних засобів і методів

Ринкова інфраструктура є сукупністю інститутів, які забезпечують матеріально-технічні, фінансові та трудові умови для розміщення і функціонування суб'єктів господарювання [5].

Складові інфраструктури планової економіки знаходились у занедбаному стані, а безсистемна діяльність щодо її поліпшення та включення ринкових важелів регулювання не дозволила створити інфраструктурний фундамент для

регулювання економічних процесів.

Список використаних джерел:

1. Економіка України: стратегія і політика довгострокового розвитку / за ред. акад. НАН України В. М. Гейця. Київ. Ін-т екон. прогнозув.; Фенікс. 2013. – 1008 с.
2. Князевич А.О. Інноваційна інфраструктура України: міжнародна оцінка та тенденції розвитку. *Економіка та держава*. 2015. № 8. С. 9 – 12
3. Савченко В.Ф. Національна економіка. Підручник. Чернігів. Видавництво ЧДІЕУ. 2014. 134 с.
4. Чукаєва І. Виробнича інфраструктура: сутність та проблеми її розвитку. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2013. №4. С. 98 – 101
5. Ясенецький В.С. Передумови державного втручання в роботу ринкової інфраструктури. *Держава та регіони. Серія «Економіка та підприємництво»*. 2015. №5. С. 77 – 81
6. Yuri Chirichenko, Nadiia Fisunenko. Methodical bases of the proposal evaluation of investment resources in the construction industry. *Financial Markets, Institutions and Risks*. Issue 2 (3), 2018 P.76-86.